

stoji nikakav zakonski rok. Zbog toga je moguće da takvi spisi nikada i ne budu preuzeti!

U dijelu modula koji se odnosi na upravljanje elektroničkim dokumentima, prvo smo bili upoznati s planovima države o uvođenju informatičke tehnologije u državnu upravu. Za 2020. godinu predviđena je vrlo visoka informatizacija uprave, a kao jedan od ciljeva postavljen je i ured bez papira za sve vladine ustanove. Trenutačno za mnoga pitanja još ne postoje odgovarajuće odredbe ili smjernice, ali se na njihovom donošenju intenzivno radi, ponajviše s osloncem na praksu u Australiji. Državni arhiv Malezije upravo priprema politiku postupanja s elektroničkom poštom, a na državnoj razini nedavno su donesene i preporuke za sigurnost elektroničkih dokumenata. Godine 1997. u Maleziji je donesen i Zakon o digitalnom potpisu.

Osim navedenih tema konvencionalnog i elektroničkog spisovodstva, u ovaj je modul uključeno i upoznavanje s djelatnostima Državnoga arhiva, tako da je u posebnim predavanjima predstavljen i program oralne dokumentacije, kao i djelatnost čitaonice.

Treći modul tečaja *Upravljanje spisima: praktični rad i predavanja*, počeo je posjetom međuarhivu u Petaling Jaya i upoznavanjem s njegovim funkcijama, a nastavljen je predavanjima o pripremljenosti za katastrofe i o ulozi Državnoga arhiva Malezije u Međunarodnom arhivskom vijeću, odnosno njegovom jugoistočnoazijskom ogranku SARBICA. Modul je nastavljen upoznavanjem s temeljima konzervacije, restauracije i reprografije: po jedan dan bio je odvojen za restauraciju, fotografiju, mikrofilmiranje i uvezivanje knjiga. Najveći dio posljednjega modula bio je određen za praktični rad iz područja spisovodstva: sređivanje, priprema lista za preuzimanje, kartoniranje i označavanje kutija, priprema lista s rokovima čuvanja i indeksiranje. Ovdje se našla i izrada inventara, iako nije izravno povezana sa spisovodstvom.

Osim predavanja, posjeta i praktičnog rada, između drugog i trećeg modula tečaja organizirano je stručno putovanje na sjever zapadnom obalom Malezije. Na putovanju smo posjetili tri regionalna arhiva, dva memorijalna centra koje održava arhiv te razne druge ustanove. Tijekom trećeg modula prisustvovali smo i seminaru "Malezijska povijest iz nizozemskih izvora", održanom u Malaki od 23. do 25. listopada u organizaciji Državnoga arhiva Malezije i Ministarstva kulture, umjetnosti i turizma.

Tomislav Čepulić

European Conference of Archival Educators and Trainers
Marburg, 24-25. rujna 2001.

Sekcija za obrazovanje i stručno usavršavanje Međunarodnog arhivskog vijeća (ICA/SAE), u okviru svoga programa rada između dva kongresa, priprema nekoliko regionalnih konferencija namijenjenih onima koji organiziraju i nude programe obrazovanja i stručnog usavršavanja arhivista. Svrha ovih konferencija jest na temelju analize postojećih obrazovnih i istraživačkih programa identificirati trendove i razmotriti izglede za arhivističko obrazovanje u skoroj budućnosti, te time potaknuti raspravu o oblicima i sadržajima obrazovnih programa. Prva takva konferencija, pod nazivom *Čitajući vitalne znakove: Arhivističko obrazovanje i stručno usavršavanje u 21. stoljeću*, održana je u Marburgu (Njemačka) 24. i 25. rujna 2001. godine, u suorganizaciji s Arhivskom školom u Marburgu.

Uvodno izlaganje, pod naslovom *Modelling and Re-modelling Archival Education and Training*, održao je Theo Thomassen iz Arhivske škole u Amsterdamu. Sadržaj arhivističkih obrazovnih programa u prošlosti se često mijenjao, ovisno o tradiciji i predodžbama o tome što čini osnovu struke i njezin predmet. Potraga za vlastitim predmetom interesa i s tim u svezi odnos prema disciplinama s kojima je arhivistika bila ili jest na neki način dovedena u vezu jest, prema Thomassenu, ključni čimbenik koji utječe na sadržaj arhivističkih obrazovnih programa. Po njegovu mišljenju, važnu prekretnicu čini redefiniciranje arhivistike kao struke u proteklih dvadesetak godina i formiranje autonomne 'baze znanja' – on to, kao i mnogi drugi, naziva promjenom paradigme – što omogućava formiranje arhivistike kao samostalne discipline, a time i autonomnih obrazovnih programa koji nisu tek uvodeenje u radni proces arhiva ili sličnih ustanova. Na području obrazovanja, ovaj je proces uočljiv kao stalno ponovno modeliranje programa i njihova prilagodba zahtjevima struke i okruženja u kojima djeluje. S druge strane, obrazovni i istraživački programi pokazuju se kao bitan i nužan čimbenik izgradnje struke, područje u kojem je moguće oblikovanje i ispitivanje novih ideja i koncepata, uz razmjerno visok stupanj neovisnosti o praktičnim zahtjevima i navikama koje često sputavaju istraživanje i širenje baze znanja, ograničavajući ih na već usvojene koncepte i njihova uobičajena tumačenja.

U izlaganju pod nazivom *Electronic Records – Preparing Future Archival Professionals for New and Dynamic Tasks*, Niels Bruebach iz Arhivske škole u Marburgu dao je pregled obrazovnih sadržaja u programu marburške škole koji se odnose na elektroničke dokumente. U svom redovitom programu ova škola ne nudi posebne sadržaje o elektroničkim dokumentima, što je inače često slučaj. Umjesto toga, pitanja vezana uz elektroničke dokumente obrađuju se u okviru odgovarajućih nastavnih jedinica, čime se želi potvrditi razlozan stav da priroda i svrha dokumenata